

उप

उप

उप

तम् । खेचलन्वये देवदेयम् । इति जटाधरः ॥
 (यथा, कादम्बरी) । “सिद्धायतनानि कृतविविध-
 देवतोपयाचितकानि” ॥
 उपयामः, ङ, (उप + यम् + घञ् ।) विवाहः । इत्य-
 मरः । (यथाऋषिभूषणः । यथा यजुर्वेदे ७ । ४ ।
 ११ । “उपयामगृहीतोऽसि” । उपयाम्यतेऽनेन ।
 उप + यम + णिच् + अच् । इति व्युत्पत्त्या सि-
 द्धम् ॥
 उपयुक्तः, चि, (उप + युज् + क्त) योग्यः । उचितः ॥
 उपयोगः, ङ, (उपयुज्यते इति । उप + युज् + घञ् ।)
 आचरणम् । इति विजयरत्नितः । इत्यसिद्धार्थ-
 व्यापारः । इति विश्वमिश्रः ॥ (“अनङ्गलेखक्रिय-
 योपयोगम्” । इति कुमारः । १ । ७ । भोजनम् ।
 “शौचधामविहारानामुपयोगं सुखावहम्” । इति
 निदागस्थाने प्रथमेऽध्याये वाभटेनोक्तम् ॥
 उपयोगिता, स्त्री (उपयोगिन् + तल् ।) उपयोगिनी
 भावः । फलसाधनता । प्रयोजनम् । आनुकूल्यम् ॥
 उपयोगी, [न्] चि, (उपयोगोऽस्यास्तीति । उप-
 योग + इनि ।) उपयुक्तद्रव्यादिः । क्रियासाधनम् ।
 अनुकूलः ॥ (“तदुपयोगीनि शरीरकसूत्रा-
 दीनि” । इति वेदान्तसारे । २ । उपभोगद्रव्यम् ।
 यथा कथासरित्सागरे । १५ । तरङ्गे ।
 “अस्ति कन्यारत्नं मे मृच्छतामुपयोगि चेत्” ।)
 उपयोष, अ, उपजोषम् । आनन्दः । इत्यमरटीकायां
 भरतः ॥
 उपरक्तः, ङ, (उप + रञ्ज् + क्त) । राजरक्तः । सूर्य-
 चन्द्रश्च । इत्यमरः ॥ राजः । इति हेमचन्द्रः ॥
 उपरक्तः, चि, (उप + रञ्ज् + क्त) । व्यसनार्तः । देव-
 मानुषान्यतरपीडायाक्तः । इत्यमरः ॥
 उपरक्त्यं, स्त्री (उपगतं रक्त्यं यच्) । रक्त्यार्थं सैन्य-
 व्यापनम् । चौकी इति ख्यातम् । तत्पर्यायः ।
 सञ्जनम् २ । इत्यमरः ॥
 उपरतः, चि, (उप + रत + क्त ।) मृतः । इति
 स्मृतिः । (यथाह नारदः ।
 “पितृभ्युपरते पुत्रा विभजेयुर्धनं पितुः” ॥)
 विरतः ॥
 उपरतस्युहः, चि, (उपरतान्गता स्पृहा धनाद्याकाङ्क्षा
 यत्) । सत्यपि सत्त्वे सगतधनेऽरहितः । स्वस-
 मानाधिकरणसत्त्वसमानकालीनेऽप्या प्रागभावा-
 समानकालीनेऽप्यध्वंसवान् । इति दायतत्त्वम् ॥
 इत्यारहितः ॥ (“पितृभ्युपरतस्युहे” । इति
 याज्ञवल्क्यः ॥)
 उपरतिः, स्त्री, (उप + रम् + क्तिन् ।) विरतिः ।
 इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, मार्कण्डेये ६१ । ८ ।
 “विश्वस्योपरतौ शक्ते नारायणि । नमोऽस्तु ते” ॥)
 “निगृहीतेन्द्रियाणां विषयेभ्य उपरमणम् ।
 अथवा विहितकर्मणां विधिना परित्यागः” ।
 इति वेदान्तः ॥
 उपरमः, ङ, (उप + रम + घञ् ।) निपातनात् न
 दृडिः । उपरतिः । इति हेमचन्द्रः ॥ (“पेनोपरमे
 कल्मषं नियोजयेत्” । इति वैचके ॥)
 उपरसः, ङ, (उपमितं रसेन ।) उपधातुः । तद्यथा ।

खेचरम् । अञ्जनम् । कङ्कलम् । गन्धारी । गैरिकम् ।
 क्षितिनागः । शैलेयं । इति राजनिर्घण्टः ॥
 “गन्धो हृङ्गुलमभ्रतालकशिलाः खोतोऽञ्जनद-
 ङ्गुलम्, राजवत्तकसुम्भकौ स्फटिकया शङ्खः खटो
 गैरिकम् । कासीसं रसकङ्कपदंसिकता वोलाञ्च
 कङ्कुकम्, सौराष्ट्री च मताश्चमी उपरसा सूतस्य
 किञ्चिद्गुणैः” ॥ इति भावप्रकाशस्य पर्वण्ये
 प्रथमभागे ॥
 उपरागः, ङ, (उप + रञ्ज् + घञ् ।) राजरक्तसङ्घः ।
 सूर्यश्च । इत्यमरः ॥ (“उपरागान्ते शशिनः ससु-
 पगता रोहिणीयोगम्” । इति शाकुन्तले । निकट-
 स्थितित्वात् निजगुणादेरन्यत्रारोपणम् । यथा
 स्फटिकस्तम्भे रक्तपुष्पाणां रक्तिमारोपः ।) राजः ।
 विगानम् । परीवादः । इति हेमचन्द्रः । दुर्नयः ।
 ग्रहकल्लोक्तः । व्यसनम् । इति मेदिनी ॥ (यथा
 रघौ १६ । ७ । “निभर्षि चाकारमनिर्हृतानां
 मृगानिनी हैममिवोपरागम्” ॥)
 उपरामः, ङ, (उप + रम् + घञ् ।) निवृत्तिः । तत्प-
 र्यायः । आरतिः २ अवरतिः ३ विरतिः ४ इत्य-
 मरः ॥ विरामः ५ उपरमः ६ इति भरतः ॥ आ-
 रामः ७ उपरतिः ८ इति हेमचन्द्रः ॥
 उपरि, अ, (ऊर्द्धं ऊर्द्धायां ऊर्द्धात् ऊर्द्धायाः ऊर्द्धं
 ऊर्द्धां वा वसत्यागतौ रमणीयं वा । “उपर्युपरि-
 यत्” । ५ । ३ । ३१ । इति ऊर्द्धस्योपादेशो रिञ्
 प्रत्ययश्च) । ऊर्द्धम् । इति व्याकरणम् ॥ उपर
 इति भाषा ।
 (“त्वय्यासन्ने नयनमुपरिस्पन्दि शङ्के मृगाख्याः ।
 मीनश्चोभाञ्जकुवलयश्रीतुलामेखतीति” ॥
 इति मेघदूते उत्तरमेघे १४ श्लोकः ।
 “अवाङ्मुखस्योपरि एष्यदृष्टिः
 पपात विद्याधरहस्तमुक्ता” ।
 इति रघुः । २ । ६० ॥)
 उपरिहात्, अ, (ऊर्द्धं ऊर्द्धाया ऊर्द्धात् ऊर्द्धायाः
 ऊर्द्धं ऊर्द्धां वा वसति आगतौ रमणीयं वा ।
 “उपरि उपरिहात्” । ५ । ३ । ३१ । इत्यूर्द्धस्य
 उपादेशो रिष्टात्प्रत्ययश्च) । उपरि । ऊर्द्धम् ।
 इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा रामायणे ४ काण्डे ।
 “गाधुस्तानोपरिहाञ्च गतिर्नासु न चामरे” ॥)
 उपरीतकाः, ङ, शृङ्गारवन्धविशेषः । आसन शौधन
 इत्यादि भाषा । तस्य लक्षणं यथा ।
 “एकपादसुरौ क्त्वा द्वितीयं स्वन्वसंस्थितम् ।
 नारो कामयते कामी बन्धः स्यादुपरीतकः” ॥
 इति रतिमञ्जरी ॥ अत्र विपरीतकोऽपि पाठः ॥
 उपरूपकं, स्त्री, (उपमितं रूपकेश्) । नाटकविशेषः ।
 स तु अष्टादशविधः । यथा ।
 “नाटिका चोटकं गोष्ठी सङ्कतं नाट्यरासकम् ।
 प्रख्यागोष्ठाप्यकायानि प्रेङ्गुयं रासकन्तथा ॥
 संलापकं श्रीगदितं शिष्यकञ्च विनासिका ।
 दुर्मल्लिका प्रकरणी हल्लीशो भाङ्गिकेति च ॥
 अष्टादश प्राङ्गुरूपकाणि मनोविधाः ।
 विना विशेषं सर्वेषां लक्ष्म नाटकवन्मतम्” ॥
 इति साहित्यदर्पणे इ परिच्छेदः ॥

उपरोधः, ङ, (उप + रध् + घञ्) । अनुरोधः ॥
 (प्रतिबन्धः । “अन्येषामपि भैक्षोपजीविनां दृढप-
 रोधं करोमि” । इति महाभारते आदिपर्वादि ॥
 ३ । ४५ । “तपोधनविनासिनामुपरोधो माभूत्” ।
 इति शाकुन्तले प्रथमाङ्के ॥)
 उपरोधकं, स्त्री, (उप + रध् + घञ्) । गर्भागारम् ।
 वासगृहम् । इति शब्दरत्नावली ॥
 उपर्युपरि, अ, ऊर्द्धाङ्गं । उपर उपरि इति भाषा ।
 सामीप्यम् । यथा “उपर्युपरि यामम्” । इति
 व्याकरणम् ॥
 उपजः, ङ, (उपजाति । उप + जा + क्) । यद्वा, उं
 शब्दं पठति यः । उ + पज् + अच् ।) पाषाणः ।
 (यथा,—
 “देवां द्रव्यस्युपजाविषमे विभ्यपादे विशीर्याम्” ।
 इति मेघदूते पूर्वमेघे १६ श्लोकः) । रत्नम् । इति
 मेदिनी ॥ (यथा मनुः । ११ । १६७ ।
 “मथिसुक्ताप्रवाणानां तामस्य रजतस्य च ।
 अयःकांसोपजानाञ्च दादशाहं कथामता” ॥
 बालुका । यथा, “भिद्युपजाप्रक्षिणी नना” । इति
 ऋग्वेदे । ६ । ११२ । ३ । “उपजेषु बालुकासु”
 इति भाष्यम् ॥)
 उपजक्ष्यं, स्त्री, (उप + जक्ष् + ल्युट्) । अत्रहत्-
 स्वार्यंलक्षणम् ।
 (“स्विद्धये पराक्षेपः परार्थे स्वसमर्पणम् ।
 उपादानं लक्षणञ्चेत्युक्ता मुञ्जैव सा द्विधा ॥
 यथा जुन्ताः प्रविशन्ति । इत्युपादानम् । गङ्गायां
 घोषः । इत्युपजक्ष्यम्” । इति काव्यप्रकाशः ॥)
 एकपदेन तदर्धान्यपदार्थकथनम् । यथा, सुद्धितत्त्वम् ।
 “दिशान्तरे मृते पत्नी साध्वी तत्यादुकादयम् ।
 निधायोरवि संयुद्धा प्रविशेष्णान्तवेदसम्” ॥
 अत्र पादुकादयमित्युपजक्ष्यं द्रव्यान्तरमपि ॥
 उपजक्ष्यः, ङ, (उप + जक्ष् + ल्युट्) । आशयः । अत्र-
 लक्षणम् ॥
 उपजक्षिप्रियः, ङ, (उपजक्षिः प्रिये यत्) । चमर-
 नामवनजन्तुः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 उपजन्धार्था, स्त्री, (उपजन्धः अर्धो गत्याः) । आस्था-
 यिका । इत्यमरः ॥ हितोपदेशादिकथा ॥
 उपजन्धिः, स्त्री, (उप + जन्ध + क्तिन्) । मतिः ।
 प्राप्तिः । (यथा, रघुः ५ । ५६ । “दृष्ट्वा हि मे स्यात्
 स्वपदोपजन्धिः” ॥) आनम् । इति मेदिनी ॥ (यथा
 महाभारते १४ । अनुगीतापर्वादि ॥ २२ । २६ ।
 “कामन्तु नः शेषं गुणेषु सङ्गः
 कामञ्च नान्योन्यगुणोपजन्धिः ।
 अस्मान् विना नास्ति तवोपजन्धि-
 स्तावदृते त्वां न भजेत् प्रहर्षः” ॥)
 उपजभेदी, ङ, (उपजं भिनतीति । उपज + भिद् +
 क्तिन्) । पाषाणभेदी दृक् । इति राजनिर्घण्टः ॥
 (अथभेदशब्देऽस्य गुणादयो ज्ञातव्याः) ॥
 उपजन्धः, ङ, (उप + जन्ध + घञ्) । उपसर्गात् खल-
 घनोरिति नुम् । अनुभवः । इत्यमरः ॥
 (यथा रघुः १४ । २ ।
 “विस्पष्टमन्वन्तथा न दृष्टौ